

Передплата
 до «РУСЛАНА» виходить:
 в Австрії:
 за чл. рік 30 пер.
 в п.з року 10 пер.
 за чверть року 5 пер.
 за місяць 1-70 пер.
 За границю:
 чл. рік 16 рублів
 або 36 франків
 за пів року 8 рублів
 або 18 франків
 Щодняне число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвент ми очі і думку ми вярвент: а не вольвеш мильости і віри не вольвеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — 8 Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що для крім неділь і руских свята о 5^{1/2} год. понолудни.
 Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» від ч. 1. вл. Дембровского (Хорунцини). Експедиция місцева в Агенции Соколовского в пассажі Гавсмана.
 Рукописи звертає слишко напередне застережене.— Реклямація неопечатаніє вільні від порта.— Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Вибори до галицького сойму в світлі дневникарства.

(Δ) Вибори до галицького сойму добігають до кінця, бо в понеділок вибирали послів міста, котрих вислід подаємо на іншим місці, а в четвер відбудуть ся вибори з більших посіlostий, що до котрих вислїду не може бути ніякого сумніву.

Тимто можна вже мати повний і виразний образ нового сойму, котрий має перевести виборчу реформу і таким способом на цілі десятилітя рішити про конституційний устрій нашого краю. А щоби собі уявити політичний настрій тих чинників і сторонництв, які будуть в новім соймі переводити згадану в горі задачу, щоби уявити собі можливий вислід і досягнїєть сеї законодапної роботи, досить вислухати і звести разом голоси дневникарства про вислід виборів, досить приглянути ся освїтленю, яке часописи поодиноких сторонництв політичних кидають на довершені вибори, щоби оцінити витворене виборами політичне положенє.

Пригадати годїть ся, що руский клуб давного сойму, хоч під koniecь се-сїї почав розколювати ся виразно на дві окремі частини, ударемнював ухваленє виборчої реформи в надїї, що з нових виборів представництво руского народу вїйде до сойму значно скріплене і тим способом кине на важку виборчої реформи своє могутне слово та осягне кориснїйшу для руского народу ві полагоду. Сподівано ся здобути около 35 мандатів, а головно нац.-демокр. сторонництво на основі успіхів у виборах до держ. ради числїло, що вїйде поважною силою до сойму. Тимчасом надїї не справили ся, вийшло лише 21 послів і ті троякого рода: 8 нац. демократів, 3 радикалів і 10 москвофілів. Але мимо такого вислїду «Дїло» першого дня після виборів робить gute Miene zum bösen Spiel і пише ось як:

«Все по уложеному плану! Нїякої несподїванки! Нїякої з мїни!—Ось яке вражїє викликає вислід вчерашних виборів. Се не вибори з правдивим розумїню сього слова, не конституційний акт обявленя волї більшости горожан, акт, про вислід котрого рішає політичний уклад суспільних сил. Се бюрократичне урядованє, іменованє посла політичним урядом, а рівночасно, власне тому, що урядове іменованє заняло місце вільного вибору, вільної гри

політичних сил, се насильство над волею управнених до голосованя горожан, наруга над самим принципом новочасної правової держави.

»Бо щоби при таких заострених політичних, соціальних і економічних, а в Східній Галичині ще й національних і релігійних відносинах між двором і селом в 26 виборчих округах селянство в своїй селянській курї вибрало по своїй волї здекларованих прихильників шляхотского правлїня, між ними таки 25-ох шляхтичів-дїдичів, а в 5 округах людей, що хоч формально не належать до шляхотско-консервативної партії, але будуть їй вірно служити, — в се ніхто не повірить, навіть ті ні, що завдяки «галицьким виборам» стали заступниками того «ludu», з котрого інтересами їх власні інтереси ані на одній точці не сходять ся.

»А ще більше ніхто не повірить, щоби при таких відносинах, які панують між руским селом і польским двором тай в загалї дїдичівско-буржуазно бюрократичною Польщею в Східній Галичині; при тїм противенствї інтересів національних, політичних, соціальних, економічних, а навіть релігійних, щоб серед таких відносин руский селянин в 26 виборчих округах голосував на Поляка, і то майже всюди на польского дїдича, а в 10 округах на москвофільскї креатури польскої «Rad-y Narod owoj».

»А одначе те, в що ніхто не пові-

До справи достовірности оповіданя про Грунвальдську битву в т. зв. літописі Биховця.

Подав
 Др. Богдан Барвіньський.

(Конець.)

Всі ті факти, які подає літопис Биховця є ввїдмані й не мають найменшої історичної основи. І так ніяке сучасне жерело не пише про подібний нещасливий випадок під Дубровном, противно знаємо з тих жерел, що якраз польскї війська вславили ся 13 липня 1410 р. здобутєм Дубровна (Gilgenburg), де стапув оїсїля польскїй табор¹⁾. Дальше Чех Сокол не був ніяким гетьманом польского війська, а був лише начальником чеських наємників, котрих припровадив, як Збіславко доводив моравскими наємниками²⁾. Польске військо не мало взагалї до 9 липня ніякого вождя і доперва тоді іменував Ягаїло начальним вождом краківского мечника Зиндрама з Моликович³⁾. Так само Спитко не був ніяким дворним гетьманом ані найвисшим гетьманом, а доводив лише 39-ою хоругвою польского війська⁴⁾. Що до литовского війська, то сучасні жерела подають згідно яко одинокого вождя самого Витовта⁵⁾. Шож до литовских гетьманів, поданих літописю Биховця, то годить ся передовсім замїтити, що достовірство «великого і дворного» гетьмана появляє ся доперва в XVI ст. і в нїяких сучасних

жерелах нема найменшої згадки про «ествованє сего достовірства в XV ст., а тим самим факт, поданий літописю Биховця про старшого гетьмана князя Жедивида і «дворного» гетьмана Гаштотва не має ніякої історичної основи⁶⁾. Історично ствердженням є, що Іван Гаштотв, який в Городї 1413 р. приняв герб Габданк, був в рр. 1430—1 тільки дворним маршалком⁷⁾.

Як «достовірним» є оповіданє літописи Биховця про Грунвальдську битву, посвідчить слїдуючий факт. А іменно сей князь Іван Жедивид, брат Ягаїла і Витовта, який мав бути старшим гетьманом литовского війська і по словам літописи згинув в ямі, викопаній Нїмцями, в особю зовсім фантастичною, ввїдманю літописцем⁸⁾. Бачимо з сего, що автор оповіданя про Грунвальдську битву в літописі Биховця не лише приписує деяким учасникам сеї битви достовірства, яких они ніколи не займали і яких в тїм часї ще не було, але й подає яко учасників сеї битви особи, які в історїї вїколи не вєствували!

Сего булоб вже досить на доказ «достовірности» оповіданя літописи Биховця. Займати ся критикою опису самої битви в тїм оповіданю, булоб стратою часу. Хтож хоче перекопати ся про єго фантастичність і в тїм огляді, най загляне до цитованих мною спеціальних монографій сеї битви, де найде єї критичний опис на основі сучасних жерел. Зверну увагу ще тільки на два фантастичні факти в оповіданю літописи Биховця.

В сїм оповіданю сказано, що після битви повідравано трупам Великого Магістра й всїх

комтурів бороди та що половину тих борї а рівнож половину здобутих хоруггов забрали Поляки на краківскїй замок до церкви св. Станїслава, а половину Литовцї до Вильна рівнож до церкви св. Станїслава⁹⁾. Отже що до хоруггов, то здобуто їх під Грунвальдом 51 і в сї 51 хоруггов забрали Поляки до Кракова. Тї хоругви описав оїсїля Длугош в своїм творї п.з. «Banderia Prutenorum», до якого додані були вірні малюнки тих хоруггов, зладжені малярем Дурінком, заходом самого Длугоша. Не було їх отже 102, як би виходило з оповіданя літописи Биховця і тому історики, з огляду на сучасні жерела, відкидають сю звістку рішучо¹⁰⁾. Шож до другого факту, начеб то Вел. Маг. і комтурам пообдїрано бороди, то передовсім історично ствердженням фактом є, що Хрестоносцїв, які полягли в Грунвальдській битві, похоронено в честїю разом з Поляками, а тіло Вел. Маг. на приказ Ягаїла віднайдено на полі битви, одїто в порфіру і відіслано в почеснїю до Остероде, а звідси до Марисбург¹¹⁾. І не тільки найновїйший німецький історик Грунвальдської битви, Гевекер, назвав сю звістку про бороди Хрестоносцїв байкою¹²⁾ але ще передше Шайноха в статї п.з. «Brod-y Krzyżackie» виказав основно, що се звичайна байка і що причилило ся до витвореня єї¹³⁾.

Так у властивім світлі виглядає «пластика» і «достовірність» оповіданя літописи Биховця про Грунвальдську битву.

Берлін, в лютім 1908.

¹⁾ Пор. Гурскїй ст. 243—4; Гевекер ст. 21—22. Сама битва відбула ся між

рять, не може повірити, стало вчора дійсністю, яка рішила про краєве законодавство безпосередньо на 6 літ, а по-середню, коли будучий сойм рішить соймову виборчу реформу, на цілі десятиліття, стало дійсністю власне завдяки тому польському режимови, в яким вибори перемінили ся в урядове іменоване послів.

Вказавши на те, що вибрані з сільських громад 53 Поляки мимо партійних ріжниць будуть іти разом в соймі, пише далше про руских вибраних послів ось що:

„Українських послів вийшло 11, а саме 8 членів нашого національно-демократичного сторонництва і 3 членів української радикальної партії. Коли сей стан порівнаємо з станом в попереднім соймі, де національно-демократичне сторонництво було заступлене 6 послами, а крім того одного посла мала українська соціальна демократія, а один (Охримович) був урядовим кандидатом, — то результат вчашних виборів, в порівнаню з попереднім станом, треба вважати корисним і для нашого сторонництва і для української справи взагалі, і то не тільки що до числа, але й щодо якості, бо українська національна репрезентация представляє ся наскрізь опозиційною.

„При тім треба взяти на увагу обставини, серед яких побідили українські кандидати. На цілій лінії мусіли вони перевести важку боротьбу з „Rad-ою Narodow-ою“, котра в 8 округах виступила проти них всіма галицькими способами з власними кандидатурами, а в 3 округах підпирала проти них москвофільських кандидатів

»Москвофілів вибрано девять. В порівнаню з 6 москвофільськими послами в попереднім соймі в сетакож побіда, але коли взяти на увагу обставини, в яких побідили москвофільські кандидати, то не завидуємо їм такої побіди. Всі москвофільські кандидати вийшли як кандидати »Rad и Narodow-ої« і польско-шляхотекого правительства. Ані один з них не вийшов проти польского кандидата, не відобрав руского округа Полякови, не зменшив польского стану посідання на рускій землі, — всі

Грунвальдом, а не під Дубровном, як хибно подає літопись Биховця.

²⁾ Барбашев ст. 171; Гурский ст. 235 і 380.

³⁾ Тунерт ст. 48; Барбашев ст. 174; Гурский ст. 239; Гевекер ст. 19—20. Про Звидрама гл. Теодорович: Dostojnicu i urzednicu swiececy wojewodstwa krakowskiego (Archiwum komisji historycznej Akad. Um. Kraków 1898, ст. 94).

⁴⁾ Гурский ст. 380.

⁵⁾ Тунерт ст. 52; Барбашев ст. 174; Гурский ст. 239.

⁶⁾ Wolff Senatorowie i dygnitarze W. X. Litewskiego. Kraków 1885, ст. 148, 144 і 159.

⁷⁾ Boniecki: Poczet Rodów w W. X. Litewskiem w XV і XVI w. Warszawa 1887, ст. 56.

⁸⁾ Wolff: Ród Gedymina. Kraków 1886, ст. 81; Грушевський. Іст. Укр.-Руси IV (2 вид.) Київ-Львів 1907 ст. 513—14.

⁹⁾ Narbut: Pomniki ст. 40.

¹⁰⁾ Пор. Strehlke у вступі до Дрогошевої »Banderia Prutenorum« в Scriptores regum Prussicarum IV, Leipzig 1870 ст. 9—10. Гевекер ст. 28 припускає, що було 55 хоругв в битві і з них 4 уратували Німці.

¹¹⁾ Тунерт ст. 57—8; Барбашев ст. 180; Гурский ст. 391; Гевекер ст. 57.

¹²⁾ Гевекер ст. 57, нот. 3.

¹³⁾ Szajnoch: Szkice historyczne I, Warszawa 1881 ст. 129—137.

вийшли як старостинські кандидати проти українських опозиційних кандидатур. Криницький, Ганчаковський, Трач, се просто польско-бюрократичні креатури, яких першим і одним публичним виступом було здобуте мандату з ласки старости: Миронюк Заячук і Крисоватий, якого »Галичавинь« титулує: »русско-народный крестьянинъ-аграрій«, — темні мужики; о. Колпачкевич — тип на пів москвофіла на пів польонофіла вьященика-аристократа; вкінці одинокі москвофільські політики Дудикевич і Король, се представники того нового курсу москвофільської політики, який проголосив др. Король ще в попереднім соймі (єднаня з Поляками до боротьби з радикалізмом і українством, але за се не виключено его з руского клубу, хоч пішов проти солідарности клубової на власну руку. Ред. Русл.)

»Особливо характеристичний брідський вибір, де голосувало 234. Дудикевич 181 гол., Корнелля 53 гол. Се значить, що всі голоси, якими розпоряжала »Rada Narodowa«, як чисто польські так і хрухівські, впали на росийского амбасадора. Тут, в Бродах, найяснійше задокументовано польско-росийську згоду проти українського національного руху. Союз москвофілів з польскою шляхтою і перехід оборони інтересів нашого народу перед польским народом в цілій повноті до українського національного табору, який мимо дружного напору всіх польських і москвофільських сил все таки вийшов сильнійше в порівнаню з нашою дотеперішною соймовою репрезентациєю, — ось політичний результат вчашних виборів.

(Дальше буде).

Історичний огляд засновин Народного Дому у Львові.

(На основі жерел написав Ол. Барвинський).

Додаток.

(Дальше).

2. Da die Herren Uibernehmer mit der Ausscheidung dieser Parzelle in der Art vollkommen einverstanden sind, dass die Grundfläche derselben nach Abräumung des darauf stehenden Gemäuers und davon zu gewinnenden Materials wieder bebaut werden darf, so wird ihnen der ganze übrige Theil der Ruinen des Universitätsgebäudes und der ehemaligen Universitätsbibliothek unbedingt und unentgeltlich hiemit, jedoch mit folgenden Vorbehalte übergeben:

a) Die ruthenische Gemeinde wird das Mauerwerk der Ruinen auf eigene Kosten abtragen lassen, wogegen das gewonnene Material ihr Eigentum bleibt sammt allem, was an diesen Ruinen niet- und nagelfest ist.

b) Das bewegliche, in verschiedenen Theilen der Ruinen aufbewahrte Eigentum der Studienanstalten, das in einem der Gellasse aufgespeicherte Eisen- und Kupferwerk, die anatomischen, landwirthschaftlichen und physikalischen Kabinetsgegenstände bleiben von der Uibergabe ausgeschlossen, Eigentum der betreffenden Fonde und Lehranstalten, und werden sobald als möglich aus ihren dermaligen Repositorien entfernt werden.

c) Die vom Gebäudeinspektor, dem Mechanikus, dem Universitätspedell, dann von einigen Individuen dermal noch benützten Wohnbestandteile werden so bald es möglich sein wird von diesen Parteien geräumt werden, bleiben aber bis dahin in ihrer einstweiligen Benützung, sie wird aber bis Ende März k. J. aufzuhören haben.

d) Die Pläne und sonstigen, das ehemalige Universitätsgebäude und die Biblio-

thek betreffenden, die Eigentumsverhältnisse nachweisenden Urkunden werden der ruthenischen Gemeinde unverweilt übergeben werden.

Somit wird das Protokoll geschlossen, die angeordnete Uibergabe und Uibernahme vollzogen und der Akt von sämtlichen interessirten Kommisions-Gliedern gefertigt. Lemberg... wie oben. Слідують підписи як висше.

Розп. ц. к. губернії до Руского населеня м. Львова на руки о. М. Куземского.

Vom k. k. galiz. Landesgubernium. Lemberg am 26. Juni 1850. Z. 24560. An die ruthenische Bevölkerung der galiz. Hauptstadt Lemberg zu Händen des gr. kath. Domscholasters Michael Kuziemski hier.

Nachdem das hohe k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht einvernehmlich mit dem hohen Ministerium des Inneren über Einwohnerschaft von Lemberg unterm 25. August 1849 Z. 227. gestattet hat, dass der ruthenischen Bevölkerung Lembergs von den Ruinen des abgebrannten Universitäts- und Bibliotheksgebäudes ein entsprechender Flächenraum zum Aufbau einer Pfarrkirche und Pfarrwohnung unbedint und unentgeltlich übergeben werde;

Nachdem ferner das hohe k. k. Ministerium des Inneren unterm 11. Oktober 1849 Z. 19755 sich bestimmt gefunden hat, der ruthenischen Bevölkerung Lembergs, welcher die Uiberlassung der Ruinen der Universitätsbibliothek und ein entsprechender Flächenraum zum Aufbau einer Pfarrkirche und Pfarrwohnung bewilligt wurde, auch den übrigen Theil der Brandstätte des Universitätsgebäudes sammt dem Grunde, auf welchem diese Brandstätte sich befindet, jedoch mit Ausnahme jener Parzellen, welche im Zwecke des Aligements der Universitätsgassen nothwendig sein werden, zur Gründung eines National-Institutes unentgeltlich übergeben zu lassen;

So werden hiemit vom k. k. galiz. Landesgubernium auf Grund der obenbezogenen hohen Ministerialverfügungen und im Verfolge der unterm 8. November 1849 bereits gepflogenen kommissionellen Uibergabe die Ruinen der abgebrannten Universitätsbibliothek und des Universitätsgebäudes sammt dem Grunde worauf sie sich befinden, mit Ausnahme jedoch jener Parzellen, welche bei Wiederbebauung des gesammten Grundes beider Brandstätten für das Aligement der Universitätsgassen auszuschneiden und nicht zu bebauen sein werden, mit dem gesammten, an den gedachten Ruinen vorhandenen Baumaterial und was immer in denselben niet- und nagelfest ist, für das volle und unwiderrufliche Eigentum der Lemberger ruthenischen Bevölkerung zum Zwecke und eines Pfarrhauses, dann eines National-Institutes erklärt und die gegenwärtige Eigenthums-Übertragungs-Urkund, mit der Bewilligung zur Intabulirung desselben der ruthenischen Bevölkerung ausgefertigt und übergeben. D. u. s.

(Конець буде).

Анатоль Вахнянин.

Спомини з життя.

(Дальше.)

В 1859 р. інтересували ся ми досить значно спором азбучним, який рішав ся у Львові за понукою губернатора Голуховского при помочи Евзебіа Черкавского і Іричка. Сей напад на руську азбуку скрішив дуже наше національне почуванє.

Як людяно поводили ся в сих часах директора гімназій з молодежію, най посвѣдчить дрібний факт. Ми грали ся в цилку на Будах в Липовицькім лісі. День був горячий. Тихцем на полянку, де »били ся кампи«, зайшов директор наш, Тома Кунцек. Хлопці змі-

шали ся крихту появою директора. Але Кунцек не лише сам взяв палестру в руки, а ще запросив нас всіх до коршми на обварінки і пиво, за що сам заплатив. Обварінок коштував тоді срібний крайцар, а червоне пиво стояло шклянка два крайцари. Коли який професор не явив ся в класі на науку, Кунцек сам его заступав. Заступство таке було для нас великою розрадою, бо Кунцек умів своїми оповіданнями, на яку-небудь тему, заняті увагу всеї класи. Одного разу розказував він нам про ерозию, яку справляють воздушні опади на поверхню землі. Розтолкував нам, кільки то землі зносить дожджева вода ріками долі у море, як підвисне ся в слід за тим дно морске і заключив, що по тисячі і тисячі літах суша обнизить ся, дно морске підійме ся, а вода залле сушу. Тямлю, скілько дебат на сю тему ми відтак вели в школі! Людяний був се чоловік — директор. Таких директорів я не бачив на моїм віці за весь час, коли відтак сам учив в гімназиях львівських. Провинивших ся Кунцек кликав до канцелярії і в чотири очі давав їм батьківські адмоніції. Адмоніція така починала ся від слів: „Mein liebes Kind, du darfst das niemehr thun! Се значило: Йди і не сорішай! Карцер двогодинний був найострійшою карою, а в свідоцтвах нота: „tadelhaft“.

В VII. класі заїхав до Перемишля театр Pfeufer-a (польський) з славним коміком Лішковским. Я случайно тоді мав у професора Круліковського домашню лекцію двох хлопців з IV гімна. класи за 15 ринських місячно. Тож і миг я ходити на кожне представлене і — ходив. А науку пустив трохи на другий план, іменно не учив ся я німецького языка під Гермерлінгом, який товк і товк „Месяду“ Кльопштока. Тож я порішив не ходити на его лекції і не доніс ему в I півроці ві одной задачі. Результат був такий, що з ним. языка одержав я таку кваліфікацію: „Ich habe seine Stimme durch das ganze Semester nicht gehört; keine Pensa (Aufgaben) eingeliefert“. Се риввало ся третій класі, а в слід за сею третою була загальна друга. Якби нині хто з учеників допустив ся такого страйку проти професора, то на певно виключено би его зі школи. Кунцек инакше подивив ся на річ. Він прикликав мене до канцелярії і почавши словами „Mein liebes Kind“ правив дальше: „Du wirst die Lection beim Prof. Krulikowski aufgeben und wieder brav werden, wie du früher brav gewesen bist. Vergesse nicht, dass du ein deutsches Kind bist. Deine Mutter ist eine Deutsche. Sie war meine Spilgenossin. Mache uns keine Schande“. Я поцілував старого педагога в руку und wurde brav. В другім півроці я вже мав II. льякацію в класі, а по німецьки так ввучив ся під сим самим Гермерлінгом, що в VIII класі він мене припустив до так зв. „Freie Aufsätze“ з німецького языка, се значить, що я обробляв темат даний професором і виголосив его відтак з катедри на ізуст.

(Дальше буде.)

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Язикове питанє, котре викликало таке зворушенє в Чехах та відбило ся голосним гомоном в бюджет. комісії і висуває ся тепер наперед усіх справ державних, приневолює парламент. сторонництва збирати свої сили і єднати ся на ту хвилю, коли в держ. раді треба буде его рішати. Замітно передовсім, що Fremdenblatt виступив з вступною статьею в сій справі а пражска Union (Politik) називає сю статью першою в язою правительственною, плодом відбутої міністерскої ради і конференції для порозуміння в сій справі в кабінеті бар. Бека. Сю вияву уложено після зрілої наради і в порозуміню з чеськими і німецькими

міністрами а тим способом зроблено перший крок для промощеня шляху до порозуміння. Бар. Бек держить сам керму в своїх руках. Як небудь Чехи не згоджують ся на те, щоби язикову справу виточено не в держ. раді, але в соїмі, то мимо того правительство у весняній сесії внесе начерк язикового закона, котрий має управити уживанє. язиків в державних властях в Чехії. (Отже як ми попередно зазначували — язикове питанє в інших краях не буде тепер тикане). Тепер же цілий клопіт правительства е такий, щоби: досягнути розам тимчасовий, коли скінчат ся зауети, а бюджетова комісія буде мати перед собою бюджет міністерства просвѣти і судівництва до полагоди.

Німецькі сторонництва вольнодумні мають таки зєдинити ся для спільного поступованя в національних справах з христ.-суспільниками, над чим працюють міністри Пешка і Гессман, а з другого боку виринає славянсько-романський союз, до котрого мають вхорити навіть славянські соціалісти. Цікава річ, куди зверне ся руский, а куди руский клуб?

Австрійска і угорска делегація в підбудуть в середу останне засіданє, котрим закінчить ся делегаційна сесія. В справі підвисшеня військових плат згодили ся обидві делегації, щоби до бюджету на 1909 вставити потрібну квоту, а слідуюча сесія не відбуде ся в червні, як спершу думано, але аж в осєні.

Про некористний для бана Равха і Мадярів вислід хорватских виборів соймових розписали ся всі загребські дневники. Хорватско-сербска коаліція називає сей вислід судом Божим, бо она входить до сойму в силі двох третин, а тим способом знищена не тільки націоналістична але й уніоністична програма угорського правительства і здемасковано прихильників Франка, котрий вхорид в переговори з бар. Равхом. В Загребі виправили вибрані хорватські посяи і товпи народу велику демонстрацію банови, котрий відїздив до Пешту, щоби предложити свою димісію. Его повитали піснию „O du lieber Augustin“ і мало що не кинули ся на него товпа, так що ледво схоронив ся до поїзду. Звіщають, що в найвисших кругах велике невдоволенє здля тих безнастанних змін в Хорвації, так що новий бан не буде імовірно іменованый. Загребський сойм має зібрати ся 12. марця, а тимчасом угорске правительство намагає ся довести до компромісу.

Заграниця.

З Петербурга наспіла вість про димісію Столипіна, а цар мав уже її прийняти, хоч інші вісти сему неречать. Причиною сеї димісії мала бути обставина, що цар приняв на послуханю президента «союза істинно-русских людей» Дубровіна, що змагає до усунєня думи і знесеня конституції. Столипіна не можна вправді ніяким способом уважати прихильником конституційного устрою, одначе він бажав удержати хочби тінь конституції. Колиж навіть такий Столиппи стає ся там неможливым і істинно-русские мають таке довірє у корони, то се найкрасший доказ сильної реакції, яка тепер взяла там верх. Тим способом настають в Росії вельми важкі часи.

Про атентати на перського шаха окрім приватних телеграфічних вістей, які ми подала, нема ще урядових інформацій, бо перска цензура вельми строга, так, що навіть перска амбасада в Відні не має урядового донесеня. Подія ся стоїть в звязи з широко розгалуженим заговором.

Просимо відновити передплату.

Новинки

— Календар. В середу: руско-кат.: Льва Кат.; римо-кат.: Казимири. — В четвер: руско-кат.: Тимотея при.; римо-кат.: Евсевія, Фридр.

— Вибори з міської куриї. В Галичині вибрано вчера 28 послів з міст, але вибрано лише 24 послів. Що до 3 послів зі Львова і 1 з Самбора відбудуть ся вибори завтрішної середи, бо кандидати не дістали абсолютної більшости.

Львів. На 17.393 управнених до голосованя на 6 кандидатів віддало голоси 5.305 виборців. З того дістали: Стан. Цюхціньский 4.385, др. Натан Левенштай 3757, др. Гломбіньский 3511, др. Адам 2.451, др. Грек 2.349 др. Рутовский 2.331, др. Баталія 2.317, Найман 2.216, др. Герман 1.751, др. Малаховский 1.481, др. Ридигер 1.053, Гудец 1.045, Яворский 708, Васунг 535, Дулембівна 511, Солеский 341, др. Озаркевич 11, др. Ашкеназе 2 а кількадесять по 1 голосі. (Всі голоси Дулембівної комісія уважнила). Вибрані зістали: Станіслав Цюхціньский (дем.), др. Натан Левенштайн (польський жид), др. Станіслав Гломбіньский (вшехлол). Вибір трох послів відбуде ся завтра в тих самих саях і часі. Голосувати можна на яких небудь кандидатів, навіть на нових.

Бяла. На 286 голосуючих вибраний послом однушно Кароль Гемпель (Німець).

Броди. 477 гол. Др. Бравде (сионіст) дістав 66 гол. Октав Сая вибраний 411 голосами.

Дрогобич. 1164 гол. Дмитро Леськів (Русин) дістав 254 гол. Вибраний проф. унів. Гальбаи (дем.) 910 гол.

Ярослав. 569 гол. Одноголосно вибраний др. Влад. Яль (дем.).

Коломия. 1365 гол. Іван Раковський дістав 123 гол., Фр. Вебер (Німець) 84. Вибраний Ян Клєський (дем.) 1158 гол.

Краків. 4540 гол. Вибрані кандидати єдиної демокр.: др. Ерн. Бандровский 3847 гол., Ян Федерович 3773 гол., др. Ігн. Ляндав 3064.

Н. Санч. 1173 гол. Ф. Ріттер дістав 206 гол. Вибраний мін. др. Вітовт Коритовский (конс.) 967 гол.

Перемишль. 1393 гол. Др. Тарнавский дістав 378 гол. Вибраний др. Фр. Долінський (дем.) 1014 гол.

Ряшів. 573 гол. Вибраний др. Стан. Яблонський (вшехлол.).

Самбір. 772 гол. Др. Фр. Томашевский 216 гол., др. Фр. Соболевский 297 гол., а Ян Земляк 259 гол. При другім голосованю також ніхто не дістав абсолютної більшости. Тісний вибір між Соболевским а Земляком буде завтра.

Станіславів. 1207 гол. Зайончек дістав 287 гол. Вибраний б. мін. др. Лев Білтинський (конс.) 920 гол.

Стрий. 925 гол. Омел. Колодницкий дістав 246 гол. Вибраний др. Фил. Фрухтман (дем.) 666 гол.

Тернопіль. 482 гол. Вибраний Ем. Міхаловский одноголосно.

Тарнів. 607 гол. Перейшов одноголосно др. Тал. Терпіль (вшехлол.).

Бережани-Золочів. 1070 гол. Др. Дм. Левицкий 89 гол., Висневский 92 гол. Вибраний др. Стан. Шецель (вшехлол.).

Бохня-Вадовиці. 810 гол. Вибраний др. Ферд. Майс (дем.).

Горлиця-Ясло. 896 гол. Вибраний кс. Лев Пастор (центр.) 882 гол.

Сянок-Короєно. 854 гол. Вибраний Авт. Горайский (конс.) 685 гол.

Подгуже-Величка. Вибраний Фр. Мариєвский (дем.).

— Виборча биятика. На агітаційний перед-виборчий локаль вшехлоляків в Ринку ч. 44

